INTERPELLATION
2019-02-12

Socialdemokraterna
FRAMTIDSPARTIET

Interpellation av Erika Ullberg (S) om fastighetsförsäljningar

Stora investeringar i sjukvårdslokaler pågår runt om i regionen. Det handlar närmare bestämt om 20 strategiska fastighetprojekt vid åtta sjukhus, med en total investeringsvolym på cirka 15 miljarder kronor. Att bygga ut vården i takt med att Stockholm växer är nödvändigt. Vid sidan av att Region Stockholm investerar och utvecklar sina fastigheter, har det samtidigt fattats beslut om en lång rad fastighetsavyttringar.

Problematiken med flertalet försäljningsbeslut som fattats av regionfullmäktige (dåvarande landstingsfullmäktige) belystes i delårsrapporten från september 2018 av regionstyrelsens (dåvarande landstingsstyrelsen) förvaltning. Där avråder förvaltningen från att gå vidare med försäljning av bland annat fastigheter på vilka sluten psykiatrisk vård bedrivs, eftersom behovet av slutenvårdsplatser ökat markant. Fastigheter på vilka sådan vård bedrivs och där försäljningsbeslut föreligger inkluderar Grimman 2, Grimman 3, Söderbymalm 3:241och Borrsvängen 9. Trots rekommendationerna i delårsrapporten har regionstyrelsen inte föreslagit att ett nytt beslut om att avvakta med försäljningarna ska fattas.

Att hålla kapital bundet är inte utan kostnader. Om resurser som bundits bedöms göra mer långsiktig nytta i andra investeringar eller verksamheter, är det motiverat att sälja fastigheterna. Men att minska regionens fastighetsbestånd medför också risker som bör beaktas. Om försäljningarna avser fastigheter som regionen fortsatt har behov av att nyttja, kan framtida hyreskostnader med stor sannolikhet komma att överstiga vinsten vid försäljningen. Att avyttra fastigheter och förlora rådighet över marken är också problematiskt i innerstadsområden. Det kan bli både svårt och dyrt att köpa tillbaka fastigheterna om det skulle visa sig att regionen behöver återinföra verksamheter i samma områden. Eventuella avyttringar måste därtill samspela med hur planerade investeringar fortskrider och vårdbehoven förändras, för att undvika att patienter och personal hamnar i kläm, liksom att undvika dyra nödlösningar.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt regionråd:

- Vilka underlag har ni som visar att det kort- och långsiktigt, i ett läge då vårdbehoven ökar, skulle vara mer lönsamt eller på annat sätt mer effektivt att avyttra fastigheter för vård och omsorg än att behålla dem i egen ägo?

- Varför vill ni inte behålla vårdfastigheter i regionens ägo till dess att en vårdlokalinventering är gjord och i vissa fall nya investeringar tillgodoser behovet av vårdlokaler?

- Kommer ni att hörsamma den egna förvaltningens rekommendation om att behålla fastigheter på vilka sluten psykiatrisk vård bedrivs?

Erika Ullberg (S)